

EXODUS (2)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in dit deel vervolg ik de inleiding van het boek Exodus. En dan wil ik eerst de vraag beantwoorden, waarom überhaupt de Uittocht van het volk van Israël uit Egypte noodzakelijk was. Simpelweg zou het antwoord kunnen zijn: Omdat het volk in de verkeerde omgeving vertoefde, was een Verlossing en Uittocht noodzakelijk.

Ik wil met u enkele schriftgedeelten lezen. Het eerste vinden we aan het einde van het boek Genesis. Het tweede betreft het eerste vers van het boek Exodus.

Gen. 46:8a – “En **dit zijn de namen** der zonen van Israël, **die in Egypte kwamen**: Jakob en zijn zonen.....”

Ex. 1:1 – “**Dit nu zijn de namen** der zonen van Israël, **die in Egypte gekomen zijn**, met Jakob; zij kwamen er in, elk met zijn huis.”

God kende de namen van degenen die **in** Egypte waren. Zo kent Hij de namen van hen, die in geestelijke zin in de zondeslavernij van de wereld vertoeven!

Maar er is in dit verband nog een schriftdeel. We lezen in Ex. 6:12-26 dat Hij óók de namen precies kende van degenen, die **uit** Egypte vertrokken. Zo kent God ook de namen van hen, die Jezus hebben aangenomen en uit de zondeslavernij zijn verlost.

Ex. 6:12-13a,15a – “Evenwel sprak de HEERE tot Mozes en tot Aäron, en gaf hun bevel aan de kinderen Israëls, en aan Faraö, den koning van Egypte, om de kinderen Israëls uit Egypteland te leiden. **Dit zijn de hoofden** van ieder huis hunner vaders:.....
Dit nu zijn de namen der zonen van Levi, naar hun geboorten:”

De eerste twee schriftgedeelten geven het verband aan tussen de boeken Genesis en Exodus: “**Zij kwamen terecht in Egypte!**” In Genesis worden o.a. de levens beschreven van de drie aartsvaders van het volk Israël, namelijk van Abraham, zijn zoon Izaäk en diens zoon Jakob. Alle drie hadden zij een levende relatie met de Heer. Zij kenden Hem en hielden van Hem. In het boek Genesis is echter bij de zonen van Jakob niets te merken van een levende en persoonlijke relatie met God. Hun namen worden ook niet vermeld onder de geloofshelden van Hebr. 11. Behalve dan Jozef! Ongetwijfeld zullen zij door hun ouders besneden zijn geweest als teken van een verbond met God (Gen. 17:9-11), doch hun lichamelijke besnijdenis had niet geleid tot besnijdenis des harten. In feite was er in hun hart geen sprake van een verbond met God. In de praktijk gedroegen zij zich als ongelovigen. In Gods ogen als mensen die Hem niet kennen en niet Zijn kinderen zijn. En dus hadden zij een Verlossing, een Uittocht, nodig.

Wat deden de zonen van Jakob? Jaloers als zij waren op hun broer Jozef, die wél een levende relatie met God onderhield en zeer door zijn vader Jakob werd geliefd, wilden zij hem eerst vermoorden. Uiteindelijk echter verkochten zij Jozef als slaaf aan Midianitische handelaren en bedrogen hun vader Jakob met een verzonnen verhaal, dat hij door een wild dier was verscheurd. De Midianieten verkochten Jozef in Egypte aan Potifar (Gen. 37).

Maar God kan uit het kwade het goede te voorschijn doen komen. Niets kan Zijn plannen verhinderen. Mensen kunnen plannen maken die rechtstreeks lijken in te gaan tegen Gods wil, maar Hij kan desondanks alles ten goede keren (Rom. 8:28). Niets zal Zijn raadsplan om Zichzelf een Bruid te verwerven verhinderen! Frappant dat in Ezech. 1:16 is te lezen, dat midden in de voortdurend draaiende raderen (van Gods regering) ook weer andere raderen draaien.

Daar in Egypte werd Jozef enorm gezegend. Hij had God lief en vertrouwde Hem en God verhoogde hem tot de geweldige positie van onderkoning van Egypte. God anticipeerde hiermee tevens op een grote hongersnood, die over Egypte en ook het land Kanaän zou komen. Jozef was degene, die het uitdelen van tarwe aan de hongerigen coördineerde en bepaalde. En zo kwamen ook zijn broers uiteindelijk in Egypte terecht om van hem tarwe te kopen, onwetend van het feit dat de Egyptische onderkoning hun eigen, door hen verachtte

broer was. Tenslotte kwam er een gelukkige hereniging tot stand tussen de broers. En vanwege de heersende hongersnood verhuisden zij allen naar Egypte (Gen. 46,47:1-12).

We kunnen hieruit een praktische les afleiden, los van de ook aanwezige profetische schaduwbeelden. Namelijk, dat geestelijke hongersnood, d.w.z. de onverzadigbare begeerte van de ziel, ons diep in de wereld brengt, indien we niet (willen) geloven en niet (willen) onderkennen, dat onze ziel in feite naar een innige relatie met God verlangt (1 Joh. 2:16).

Maar daar in Egypte moesten de broers en hun nakomelingen (uitgroeïend tot het volk van Israël) een zware leerschool doorlopen. Er stond hen veel smart en veel verdriet te wachten. Omdat zij geen levende relatie met de Here God onderhielden. Zo bindt ongeloof steeds meer aan de wereld. Ook ieder van ons heeft verdriet in de zondeslavernij van deze wereld moeten ervaren. Met name als er toch ergens diep in het hart een knagend verlangen naar God aanwezig was. In het verloop van deze lessen zal dat zeker nog blijken.

We ontdekken in het voorgaande (Jakob had een relatie met God maar zijn zonen niet!) nóg een belangrijke les, namelijk, dat God geen kleinkinderen heeft. Hij heeft wel kinderen, maar geen kleinkinderen. De redding van de ouders, omdat zij Jezus als hun persoonlijke Redder hebben aangenomen, betekent niet, dat hun kinderen ook zijn gered. Neen, ook zij zullen ieder persoonlijk Jezus met hun gehele hart moeten aannemen en wedergeboren worden. Dan worden ook zij door God de Vader gekend en worden Zijn kinderen. Natuurlijk kent God de naam van ieder mens die geboren wordt. Hij kent de namen van hen, die een ongelovig, zondig, werelds leven leiden, maar wat ik bedoel is, dat God ieder van ons wil (her)kennen als Zijn eigen kind.

God wil dat wij worden gered en dat onze namen worden geschreven in het boek des levens, zodat wij straks het heilige, Nieuwe Jeruzalem mogen ingaan.

Fil. 4:3 – *“En ik bid ook u, gij mijn oprechte metgezel, wees dezen vrouwen behulpzaam, die met mij gestreden hebben in het Evangelie, ook met Clemens, en de andere mijn medearbeiders, welker namen zijn in het boek des levens.”*

Openb. 3:5 – *“Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins **uitdoen** uit het boek des levens, en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.”*

Openb. 21:27 – *“En in haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des levens des Lams.”*

Het woordje *“uitdoen”* is voor mij een bevestiging, dat God ons zó liefheeft, dat Hij reeds bij onze geboorte onze namen inschrijft in het boek des levens. Kleine kinderen komen bij hun overlijden daarom ook meteen in de hemel. Maar als wij opgroeien en onze aangeboren, zondige natuur automatisch de overhand krijgt, worden onze namen geschrapt (Ps. 69:29).

Degenen wiens namen niet in het boek des levens zijn geschreven, zullen in de eindtijd de antichrist aanbidden.

Openb. 13:8 – *“En allen, die op de aarde wonen, zullen hetzelfde aanbidden, welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens, des Lams, Dat geslacht is, van de grondlegging der wereld.”*

Openb. 17:8 – *“Het beest, dat gij gezien hebt, was en is niet; en het zal opkomen uit den afgrond, en ten verdere gaan; en die op de aarde wonen, zullen verwonderd zijn (welker namen niet zijn geschreven in het boek des levens van de grondlegging der wereld), ziende het beest, dat was en niet is, hoewel het is.”*

Uiteindelijk komen degenen die Jezus verwerpen in de poel des vuurs terecht.

Openb. 20:15 – *“En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.”*

Openb. 22:19 – *“En indien iemand afdoet van de woorden des boeks dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.”*

Broeders en zusters, de vraag die vandaag gesteld wordt, is: *“Is uw naam, is mijn naam, wel in het boek des levens geschreven? Kent God in deze zin onze namen wel?”*

Uit de voorgaande schriftgedeelten verstaan we hoe belangrijk dat is. Overdenk dit! Want hiermee zijn we aanbeland bij de betekenis van de Hebreeuwse naam van het boek Exodus.

De Griekse betekenis van de naam Exodus is Uittocht, maar zoals ik reeds in Deel 1 opmerkte, is Sjemot (שמות) de oorspronkelijke Hebreeuwse naam van dit boek. Sjemot (שמות) betekent *“Namen”*. Met andere woorden, dit is de oorspronkelijke door de Heilige Geest geïnspireerde naam van het boek, gebaseerd op dé eigenschap van God, nl. liefde!

Namen worden in de eerste plaats gekoppeld aan personen (en ook plaatsen). En ik vind dat zo geweldig! Gods focus is altijd gericht op personen, op de mensen. Het gaat Hem om de redding van de zielen. Als we dan in ogenschouw nemen, dat het boek Exodus gaat over de Uittocht van Gods volk Israël uit de slavernij in Egypte en het typebeeld is van de Uittocht van Gods Gemeente uit de zondeslavernij van de wereld, dan is het zo wonderbaarlijk dat God Zijn aandacht op de zielen richt. Ook vandaag! Dié heeft Hij lief! Hij kent hún identiteit! Hij weet om wie het gaat! En Hij wil hén verlossen en meenemen in die definitieve Uittocht uit de slavernij van zonde. Voor hún vrijmaking gaf Hij Zijn eniggeboren Zoon Jezus Christus.

Ja, broeders en zusters, God kent onze namen! Hij kent de namen van álle mensen in de wereld. Hij weet de namen van hen, die (nog) vertoeven in het geestelijke Egypte. Hij kende de namen van de zonen van Jakob (Israël) en al hun familieleden, die in Egypte arriveerden en daar woonden (Ex. 1:1-5). God kende ook al de namen van degenen die uittrokken uit Egypte. God kent exact de namen van hen, die Jezus in vol geloof aangenomen hebben en daardoor werden wedergeboren en tot Zijn kinderen werden. God de Vader is zó lief, dat Hij ons zelfs persoonlijk roept om Zijn kind te worden, terwijl we Hem niet kenden.

Jes. 45:3-5 – *“En Ik zal u geven de schatten, die in de duisternissen zijn, en de verborgene rijkdommen; opdat gij moogt weten, dat Ik de HEERE ben, Die u bij uw naam roept, de God van Israël; Om Jakobs, Mijns knechts wil, en Israëls, Mijns uitverkorenen; ja, Ik riep u bij uw naam, Ik noemde u toe, hoewel gij Mij niet kent. Ik ben de HEERE, en niemand meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden, hoewel gij Mij niet kent.”*

Joh. 10:14 – *“Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en worde van de Mijnen gekend.”*

2 Tim. 2:19 – *“Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid.”*

1 Cor. 8:3 – *“Maar zo iemand God liefheeft, die is van Hem gekend.”*

God kent de Zijnen! Dit betekent dat we ons géén zorgen hoeven te maken als de omstandigheden ons tegenzitten. Want lazen we in Deel 1 niet, dat wij door Hem worden uitgeleid, gered, verlost en aangenomen tot Zijn volk (Ex. 6:3-7), hetgeen tevens bewaring, voeding, verzorging en dagelijkse leiding impliceert? Herkent u Zijn grote liefde? Liefde voor zielen?

Maar de impliciete waarschuwing van genoemde schriftgedeelten is, dat hoewel God de namen van álle mensen in de wereld kent, Hij uiteindelijk zal zeggen tegen degenen die Hem verwerpen en ook tegen geveinsde christenen: *“Ik ken u niet!”*

Matth. 7:21-23 – *“Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!”*

Lees Matth. 25:12 en óók 1 Joh. 3:6 waar het volgens de Griekse grondtekst gaat om een staat van voortdurend zondigen.

De tragiek in onze dagen is, dat vele mensen menen dat zij door het éénmalig belijden van Jezus (bijvoorbeeld tijdens een evangelisatiecampagne) wedergeboren kinderen Gods zijn geworden. Dat kán natuurlijk wel! Geweldig indien dit zo resoluut en radicaal gebeurt! Maar onze belijdenis moet gepaard gaan met een grondige, daadwerkelijke bekering en verandering van het hart. En hierop volgen dan de daden gebaseerd op die vernieuwde toestand van het hart. Daarom wil Jezus dat wij Hem in de wedergeboorte volgen (Matth. 19:28). D.w.z. steeds weer ons besluit vernieuwen om Hem te volgen (hoe moeilijk dit op dat moment ook kan zijn) en steeds weer ons opnieuw bekeren na ons hart te hebben onderzocht.

Het in geloof aannemen van Jezus heeft tot gevolg, dat wij Gods kinderen worden (Joh. 1:12; Gal. 3:26). Maar deze wedergeboorte heeft ook tot gevolg, dat wij nieuwe schepselen worden. 2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”*

Indien wij nieuwe schepsels zijn geworden, kan dit niet anders dan betekenen, dat wij géén aangenomen kinderen Gods zijn, maar geestelijk zijn veranderd tot échte, eigen kinderen Gods! Hoewel wij in zekere zin wel door de Heilige Geest zijn aangenomen als Gods kinderen, want God had per slot van rekening ons die grote genade helemaal niet hoeven te schenken. Het woord “aanneming” in Rom. 8:15 duidt niet op “adoptie”, maar op het feit dat de Heilige Geest ons in de positie van kinderen Gods heeft gebracht.

Hallelujah! Wij zijn echte kinderen Gods gewórden en geen aangenomen kinderen in de zin van adoptiekinderen. We zijn échte leden van Zijn gezin geworden. God is écht onze Vader en de bijbel laat daar geen misverstand over bestaan.

De bijbel zegt dan ook, dat wij door Jezus (geestelijk) zijn gebaard. Jak. 1:18 – *“Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen Zijner schepselen.”*

Het woordje “baren” verwijst naar onze geboorte als Gods kinderen, dus naar onze wedergeboorte (1 Joh. 5:1a). In Joh. 19:34 kunnen we lezen over die geboorte: *“Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit.”* Net zoals bij een vrouw tijdens de bevalling van haar baby, vloeide uit Jezus’ zijde water en bloed als teken van de geboorte van Gods kinderen, de Gemeente.

De bijbel zegt ook, dat we deel hebben gekregen aan Gods natuur. Een onbegrijpelijk groot wonder als we alleen maar even in ons eigen, verderfelijke, boze en onreine hart kijken! 2 Petr. 1:4 – *“Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid.”*

Door de wedergeboorte hebben we deel gekregen aan de goddelijke natuur. Weliswaar thans nog niet volledig. Want omdat we nog in een vleselijk lichaam leven en strijden tegen onze oude natuur, kunnen we nog zondigen. Maar straks zal Gods natuur volledig in ons zijn, want als we Jezus zullen aanschouwen, dan worden we in één ogenblik volmaakt en ontvangen een verheerlijkt opstandingslichaam. 1 Joh. 3:2 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.”*

De bijbel zegt vervolgens ook, dat wij nu broeders van Gods Zoon Jezus zijn, hetgeen niets anders kan betekenen, dan dat wij tot het huisgezin van God de Vader zijn gaan behoren. Reeds in het Oude Testament kunnen we een profetie over het onbegrijpelijke wonder lezen, dat Jezus ons Zijn broeders noemt. Sámen met Jezus zijn wij kinderen van God. Zijn zonen! Zowel Jezus als wij zijn uit Één geboren.

Ps. 22:23 – *“Zo zal ik Uw Naam mijn broederen vertellen; in het midden der gemeente zal ik U prijzen.”*

Joh. 20:17 – *“Jezus zeide tot haar: Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vare op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God.”*

Gal. 4:6-7 – *“En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.”*

Hebr. 2:11-13 – *“Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen. Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen. En wederom: Ik zal Mijn betrouwen op Hem stellen. En wederom: Zie daar, Ik en de kinderen, die Mij God gegeven heeft.”*

Als laatste wil ik u ook nog wijzen op het feit, dat wij door Jezus Kruisoffer gemaakt zijn tot koningen. Jezus is de grote Koning en wij zijn nu eveneens koningen. Ook dit betekent dat wij tot het hemelse koningshof, dus het goddelijk gezin, zijn gaan behoren. Openb. 1:5-6 – *“En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste der koningen der aarde. Hem, Die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed. En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”*

Geliefde broeders en zusters, geliefde kinderen van God, bekleed met Zijn Naam, is onze nieuwe positie (Matth. 3:17). Doordat wij in Christus zijn en daardoor werden geboren als Gods kinderen ontlenen wij hieraan onze identiteit. Niet aan de taak die wij in de maatschappij of in de gemeente mogen verrichten en niet aan de positie die wij bekleden.

Als wij menen dat deze onze identiteit bepalen, dan zijn wij armzalige schepsels. Omdat dit ten eerste betekent, dat we dan eigenlijk slechts dienstknechten zijn. Omdat dit ten tweede betekent, dat wij helemaal niets meer zijn, zodra wij die taak of positie om de een of andere reden moeten opgeven.

Neen, wij zijn koningskinderen van de allerhoogste Schepper en Koning.

Uit de voorgaande schriftgedeelten blijkt onweerlegbaar, dat wij daadwéerkelijk tot Gods gezin zijn gaan behoren. Wat een grote, onbegrijpelijke genade! Wat een geweldige zegen! Dat we hier toch diep over zullen nadenken en Gods Geest de ruimte zullen geven om ons hart te overtuigen. En dan past ons daar slechts diepe, diepe dankbaarheid, liefde en aanbidding voor onze hemelse Vader en voor Jezus, Die Zichzelf voor ons als een Slachtoffer aan het kruis heeft overgeven. Hij kocht ons vrij en maakte ons tot Gods echte, eigen kinderen.

Moge God de Vader u en mij zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)